

Mar amadora

Maria Ibars

Tota la mar és un pom
de roses blanques
que s'engronsen en el llom
d'ocultes branques.
Tota la mar és un camp
de flors revoltes
tota la mar és un llac
d'estreles soltes
que es belluguen com idees
d'un pensament,
com les il·lusions flamígeres
d'adolescent.
Tota la mar ha quallat
en rútils perles
perquè un estel li ha semblat
fines esberles.
Ni la més tènue boirina
torba l'instant
ni flam de vela llatina
romp este encant.
Ha arribat per a la mar
l'hora d'Amor;
torna sa veu dolç cantar
corprenedor.
Son mantell espurnejant
commou la brisa
i les costes de Llevant
besa submisa.

IBARS IBARS, Maria (1949): *Poemes de Penyamars: a l'ombra del Montgó*.
València : Imp. Vicent Cortell.